

налиха. Когато настъдаха въ меджлиса, мнозина от тяхъ, като не разбираха турски, слушаха протоколите и къмъ крайть за дръмаха. Това твърдѣ много помогна на тѣхното храносмилание, но не принесе никаква полза на Петра Катарджията. Когато разбудиха гостите всѣкай от тяхъ си удари печата, безъ да знае на какво; послѣ тѣ учтиво се распостиха и отидаха всички от конака на пашата право въ кафенето да избиватъ камата съ кама и да прославляватъ по небето мютесариана: какъвъ е славенъ човѣкъ! никой европеецъ съ него неможе да се сравни: какъвъ е той учтивъ, внимателенъ, какъ посрѣща гостите и какъ отлично ги угощава; пируважъ ний като въ Полша! такава щедростъ, такава предупредителностъ! да се живѣе и умира съ такъвъ човѣкъ; дай Господи цѣлъ вѣкъ такава служба!

Съставената мазбата въ меджлиса въ присъствието на офицерите обвиняваше Петра Катарджията въ развратенъ сѫружески животъ и въ важни нарушения на общественото благочиние—всичките дили и признания доказаватъ, че той и баща му отдавна имали познайство съ кисеждите и хайдутите,—ще рѣче ограбването на царската поща му е известно, но той не иска да говори и отъ всичко се отрича, и за това е виновенъ двойно. Когато го распитваха за всичките негови престъпления, той нищо не отговаряше и въ нищо не се признава; но меджлиса си остана при убѣждението въ неговата пълна виновность, и за това всичките членове на меджлиса, наедно съ казашките и драгунските офицери, удариха своите печати и осъдиха Петра, на основание шериата и танзимата, за великите негови злодѣйства, на четиринадесетъ години тѣжакъ тѣмниченъ затворъ.

Петра осъдиха, защото правителството всѣкога подтвърдява такива общи мазбати.

Въ Нейково старата жена на Стефана се грижи и домакинува за цѣло поколѣние; никой не може да ѝ угоди, всичко не ѝ е по вкуса, и тя твърди, че всички се надумали да я ядосватъ. Бабата бѣше всѣкога кротка